

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 146. Clementis VIII. Papæ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. gregationem, quæ restabat, definienda
 A. C. 1605. debatur contra Molinam, ut communis
 rebat opinio, non tam rationum ponderis,
 quam authoritate Judicis, qui tunc omnes
 ut constat, partiales erant delecti ad
 demandandum potius, quam judicandum.
 De privilegiis nostris de decimis, quæ
 adeo multa alia Societatis Privilegia
 dubium vocabantur, & revocanda
 bantur. Tum etiam Constitutio re
 propemodum, quæ etiam Societatum de
 tingebat, qua omnes Congregationes &
 Sodalitates Ordinariis subjiciebantur. Di
 nique totum Institutum Societatis altam
 dum timebatur valde probabilitate.
 exaudiens Deus preces &c. Pater noster Ge
 neralis melius se habere pergit, & no
 tiari cœpit. Heri mihi dixit, pauci
 tias pro necessitate indictas a V. R. i
 sare debere: satisque fore, si aliqui
 ces indicantur pro electione novi Pon
 tificis. Ex hoc igitur domestico testimo
 nio, aliisque allatis haud dubitandum
 videtur de mente summi Pontificis
 quamvis ardens ejus desiderium, an
 mique propositum mors præmatu
 dilliparit.

§. CXLVI.

Ciacon. in
 vita Clem.
 tom. 4.
 Palat. in

Clementis VIII. Papæ obitus.
 Enimvero hic Pontifex vigiliis, in
 xiisque curis absumptus, nec non
 doloribus podagræ consecutus die tertii
 Marti

Martii decimo tertio Pontificatus sui Sæc. XVII.
anno ætatis vero paulo minus septua-

A. C. 1605.

gesimo animam Deo reddidit, non sine
ingenti omnium luctu; vix enim ullus

vit. Pontif.

Ciacon. in

vita Clem.

Clemens sibi insigni aliquo beneficio *VIII.*

non devinxerat. Erat in se austerus,
profusus tamen in ceteros, liberalis in
probos, atque in Doctos præcipue mu-
nificus. Propagandæ insuper Reli-
gionis Catholicæ studiosissimus Infideles
& Schismaticos Orientales ad Ecclesiæ
unionem Regia prorsus liberalitate in-
vitabat. missis etiam ad illos Apostolicis
Viris, pertinaces vero Protestantes Sa-
cro foedere inter omnes Principes Ca-
tholicos (excepto Franciæ Rege &
Etrusco Duce) fancito ad saniora redu-
cere moliebatur: plurima etiam tum
sacra tum profana ædificia aut fundi-
tus erexit, aut collapsa restauravit,
ac præter tria Seminaria, Collegium
a suo nomine *Clementinum* dictum, ædes
Vaticani Pontificias, ipsamque D. Petri
Basilicam & Lateranensem Ecclesiam
novo decore augustiorem reddidit, ac
Carmelitis discalceatis, quos unice a-
mabat, præter plurima alia beneficia
Ecclesiam *de Scala*, dictam donavit.
Religiosas quoque familias ad pristinum
disciplinæ fervorem revocare intentus,
plurima admodum salutaria condebat

O o 2

statu-

Sæc. XVII. statuta, omnesque optime regendi at
A. C. 1605. tes mirifice edoctus, iisdem insigni tem-

peramento pietatem erga Deum, zelum pro ejus Ecclesia, ac publica
lute conjunxit. Præpollebat etiam
ra in rebus gerendis dexteritate, ac
victa in rebus arduis fortitudine, q
pacem inter Henricum Franciæ & P
lippum Hispaniæ Reges non sine totu
Orbis admiratione conciliabat: nec m
nus beneficium se exhibuit erga paupe
res, quorum decem singulis diebus laute
instructa mensa alebat. Insuper infige
Annalium Ecclesiasticorum opus pri
cæptum Pontificia munificentia u
bat. Postremis vero diebus animo
mortali cura penitus abstracto piis ex
citationibus totum se tradebat, Sacra
que Sacramentis singulari pietate
sceptis inter Psalmos, precesque Dic
nam Clementiam sibi adesse efflagitus
ad mortem pie obeundam sese comp
rabat, hancque vitam denique imp
rio non tam diuturno, quam gloriosu
gesto clarus deferebat. Huic Pon
tificatum a Paulo IV. prædictum, necan
a quodam Astrologo Cardinalatum, Ro
manum Pontificatum, atque duode
cim annorum regimen fuisse præmu
tiatum referunt Historici. Corpus ejus
primo in Vaticana sepultum postea ad
Liberianam Basilicam translatum Pat
lus

lus V. magnificentissimo monumento Sæc. XVII.
A.C. 605.

Nec tamen piissimus hic Pontifex lividos Protestantum dentes effugere poterat; apud illos enim quilibet jam vitiosus est, ex eo, quod Papa fuerit. Horum autem calumnias jam Floremundus Remundus confutabat. Carpunt Clementem, quod Bibliorum Læctionem rudibus omnino interdixerit: præterea ob fœdus contra Protestantes meditatum demonstrasse dicitur *ingenium Zeloticum sanguinariis aulæ Romanae præceptis imbutum, astutum præterea ac politicum, inque artibus aulicis tam egregie versatum, ut inter Pontifices insigniores horum temporum sit numerandus calculo Romano.* Hanc astutiam Clementi exprobrant Calvinistæ, dolore tacti, quod eis duos sui Protoparentis Propinquos eripuisse: hac tamen in re Clemens non alia usus est astutia, quam D. Paulus erga Corinthios, de quibus dixit, *cum effem astutus, dolo vos cepi.* Præterea Jacobus Thomas insulse admodum refert, quod Clemens Platonicam Philosophiam in Scholas Christianas reducere tentarit, ei vero, ne id faceret, persuaserit Bellarminus, adjecta causa, quod ea præ aliis Gentilium Philosophorum sectis ad Christianæ Religionis placita proxime accederet, ideo-

O o 3

que

Sæc. XVII. que ad seducendos homines & similes
A. C. 1605. citatem fidei corrumpendam majus
illa periculum immineret; *Rijmena
neatis* &c.

Ceterum veritatis amore haud simulandum, quod Clemens erga sanguine junctos præcipue Cardinales Aldobrandinum nimium indulgens profusus fuerit: sed quis sine nave in terris?

§. CXLVII.

Cardinales pro eligendo novo Pontifice conclave ingressi.

Palat. vit.
Leon XI.
Ciacon. ibid.
 Abrége de l'hist. Eccl.
tom. 10.
Perronn. l. 2.
epist. Gall.

Justis de more Clementi VIII. petitutis Cardinales numero sexaginta & unus ad successorem sibi deligendum in Vaticano convenere, atque ad dignissimam electionem eleganti oratione animati una omnes in Divi Pauli Sæculo Sacram Synaxin recipiebant: postquam vero ad suffragiorum scrutationem processerant, comptum est, potissima eligentium vota in Alexandrum Octavianum Medicæum, Cæsarem Beronium, & Bellarminum collimare, inde vero æmulationes ac privata electionum studia exardescere cœperant; Medicæo enim favebant Galli, refregabantur Hispani, in quemlibet alio confensi: Roberto Bellarmino pars fama